

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 187/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok łączny Sądu Okręgowego w P. z dnia (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		Skazany R. S.	- generalnie poprawne zachowanie skazanego w okresie osadzenia w	Opinia o skazanym z zakładu karnego z dnia 21 grudnia 2020 r.	k. 99-100

			<p>zakładzie karnym, w tym uzyskanie ponad dwustu nagród regulaminowych, przy dwukrotnym ukaraniu dyscyplinarnym,</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualne – trwające od (...) r. - odbywanie przez skazanego kary w zakładzie karnym typu półotwartego, w systemie programowego oddziaływania, - odbycie przez skazanego programów poprawczych i edukacyjnych, - wykonywanie przez skazanego pracy na terenie zakładu karnego oraz odbywanie kursu zawodowego. 	
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

1.	Opinia o skazanym z zakładu karnego z dnia 21 grudnia 2020 r.	<p>Był to dokument, z którego dowód dopuszczono w toku postępowania apelacyjnego z urzędu.</p> <p>Z uwagi na urzędowy charakter tego dokumentu i niekwestionowanie jego wiarygodności przez żadną ze stron, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw by wiarygodność tę poddać w wątpliwość.</p> <p>Dokument ten miały przy tym znaczenie dla rozstrzygnięcia, jako dostarczający wiedzy o sposobie funkcjonowania skazanego w czasie orzekania kary łącznej.</p>	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

1.	Zarzut naruszenia	# zasadny	
1.	<p>prawa materialnego – art. 85 § 3 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r., z uwagi na przepis art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086 ze zm.) – poprzez jego niezastosowanie i tym samym niewłaściwe przyjęcie, że w niniejszej sprawie zaistniała możliwość połączenia wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w P. z dnia (...) r., sygn. (...) z wyrokiem Sądu</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>Rejonowego P. (1) w P. z dnia (...) r., sygn. (...), podczas gdy przestępstwo, za które wymierzono karę wyrokiem w sprawie (...) popełnione zostało po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania przez skazanego kary podlegającej łączeniu wchodzącej w skład wyroku łącznego, tj. kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w P. sygn. (...), co zgodnie z brzmieniem przepisu art. 85 § 3 k.k. nie dawało możliwości połączenia przedmiotowych kar orzeczonych ww. wyrokami wobec skazanego R. S..</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1</p>			

Jak wynikało z art. 85 § 3 k.k., w jego brzmieniu sprzed zmian wprowadzonych przepisami ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086 ze zm.) – jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z kolei przepis § 3a powołanego wyżej artykułu stanowił, że jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych.

Generalnie rację miał zatem apelujący obrońca podnosząc, że przytoczone przepisy ustanawiały przesłankę negatywną orzekania kary łącznej, odnoszącą się do sytuacji, kiedy to jedna z kar, które miałyby podlegać łączeniu, orzeczona została za przestępstwo popełnione przez sprawcę w czasie wykonywania przezeń innej mającej podlegać łączeniu kary.

Dla rozstrzygnięcia, czy wskazana przesłanka negatywna orzekania kary łącznej wystąpiła w niniejszej sprawie, kluczowe znaczenie miało rozumienie, zawartego w przytoczonym przepisie wyrażenia po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary. I co do tej kwestii, stanowisko apelacji obrońcy było oczywiście mylne.

Zważyć bowiem należało, że dla realizacji omawianej przesłanki negatywnej orzekania kary łącznej koniecznym jest by przestępstwo popełnione zostało w czasie wykonywania kary, nie zaś w okresie jakiegokolwiek rzeczywistego pozbawienia wolności w danej sprawie. Rozumienie pojęcie czas po

rozpoczęciu, a
przed
zakończeniem
wykonywania
kary – nie
może opierać
się na wykładni
rozszerzającej,
ale rozumiane
być winno , jako
okres
następujący po
chwili, kiedy to
skazany
rozpoczął
odbywać karę
orzeczoną
wyrokiem.

Sytuacja taka nie
miała miejsca
w przypadku
skazanego R. S..
Z

Zważyć bowiem
należało, że
skazany – co
było w sprawie
bezsporne –
w okresie od
(...) r. popełnił
przestępstwo z
art. 229 § 1 i
3 k.k., za które
prawomocnie
skazany został
przez Sąd
Rejonowy (...) w
P. wyrokiem z
dnia (...) roku
w sprawie (...),
zmienionym
wyrokiem Sądu
Okręgowego w
P. z dnia (...), na
karę 3 miesięcy
pozbawienia
wolności i 6
miesiący

ograniczenia
wolności.

Bezspornym
było także to,
że w okresie od
dnia(...) r., a
zatem w czasie
pokrywającym
się częściowo z
czasem
popelnienia
wymienionego
wyżej czynu (od
(...) r.), skazany
był faktycznie
pozbawiony
wolności w
sprawie (...)
Sądu
Okręgowego w
P..

Co jednak
umknęło uwadze
apelującego, a co
również nie było
przedmiotem
sporu, w
wymienionej
sprawie (...)
wyrok Sądu
Okręgowego w
P. zapadł
dopiero w dniu
(...) r. Tak więc
przestępstwo
objęte
skazaniem w
powołanej wyżej
sprawie (...),
dokonane
pomiędzy dniem
(...) r.,
popelnione
zostało bez
wątpienia przed
datę
wymienionego
wyroku, a tym

samym przed momentem rozpoczęcia przez skazanego wykonywania kary orzeczonej tymże wyrokiem.

Podkreślenia wymagało, że dokonanie przez skazanego przestępstwa w czasie rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...), nawet w sytuacji, gdy okres ten został następnie zaliczony na poczet orzeczonej w tej sprawie kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności – nie mogło być uznane za popelnienie przestępstwa po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania wspomnianej kary 6 lat pozbawienia wolności. Okres rzeczywistego pozbawiania wolności w danej sprawie, podlegający następnie zaliczeniu na poczet orzeczonej kary

nie jest bowiem
czasem po
rozpoczęciu, a
przed
zakończeniem
wykonywania
kary w
rozumieniu
przepisu art. 85
§ 3 k.k.

Dodać przy tym
należało, że
opisane powyżej
okoliczności w
zakresie
chronologii
popelnionych
przez skazanego
przestępstw i
obejmujących je
wyroków
skazujących w
sprawach (...)
Sądu
Okręgowego w
P. oraz (...) Sądu
Rejonowego P.
(1) w P.,
odpowiadały de
facto sytuacji,
kiedy to sprawca
popelnił dwa lub
więcej czynów
zanim zapadł
pierwszy
chronologicznie
wyrok, za
którykolwiek z
nich. Owym
pierwszym
chronologicznie
wyrokiem był
bowiem w
przypadku
skazanego
wzmiankowany
wyżej wyrok
z dnia (...)
r., sygn. (...),

a czyn objęty wyrokiem z dnia (...) (sygn. akt (...)) popełniony został – jak była o tym mowa powyżej – przed tą datą. Nota bene również pozostałe czyny skazanego, objęte następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r., sygn. akt (...), a zatem czyny objęte pierwotnie wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...) popełnione zostały przed wskazaną datę pierwszego wyroku z dnia (...)r. Tak więc warunki do połączenia kar orzeczonych za wszystkie te czyny istniałyby także w stanie prawnym obowiązującym po zmianach wprowadzonych przepisami ustawy z dnia (...) r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych

przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami (...)19
oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w
związku z
wystąpieniem
(...)19 (Dz.U. z
2020 r., poz.
1086 ze zm.).

Uwzględniając
powyższe
rozważania,
stwierdzić zatem
należało, że
w przypadku
skazanego nie
wystąpiły
okoliczności
warunkujące
zaistnienie
przesłanki
negatywnej
orzekania kary
łącznej,
ustanowionej w
przepisach art.
85 § 3 i 3 a k.k. (w
ich poprzednim
brzmieniu).
Wbrew zatem
przekonaniu
apelującego,
brak było
przeszkód do
połączenia kary
łącznej 9 lat
pozbawienia
wolności,
orzeczonej
wyrokiem Sądu
Okręgowego w
P. z dnia (...)
r., sygn. akt(...)
(w skład której
to kary weszła

wymieniona
wcześniej kara 6
lat pozbawienia
wolności,
orzeczona w
powoływanej
sprawie (...)) z
karą 3 miesięcy
pozbawienia
wolności i 6
miesięcy
ograniczenia
wolności,
orzeczoną
wyrokiem Sądu
Rejonowego P.
(1) w P. z dnia
(...) r. (sygn. akt
(...)).

Na marginesie
powyższych
uwag – w
kontekście
wymierzenia
skazanemu
zaskarżonym
wyrokiem kary
łącznej 9 lat
i 5 miesięcy
pozbawienia
wolności, w
skład której
weszły kara 9
lat pozbawienia
wolności oraz
tzw. kara
kombinowana 3
miesięcy
pozbawienia
wolności
(faktycznie już
wykonana) i 6
miesięcy
ograniczenia
wolności
(zamienione
przy łączeniu na
karę 3 miesięcy
pozbawienia

<p>wolności – podkreślenia wymagało, że ukształtowanie kary łącznej w sposób, który powodowałby faktyczne zmniejszenie rozmiaru represji karnej, mającej być wobec skazanego obecnie wykonywaną, ani też takie ukształtowanie wysokości kary łącznej, by była faktycznie niższa od rzeczywistej sumy kar podlegających łączeniu – nie stanowi warunku prawidłowości orzekania kary łącznej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 3 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo
niezasadny.

Ad. 1

W pierwszej kolejności zauważyć należało, że wniosek apelującego obrońcy ograniczał się do sformułowania postulatu umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego. T. zaś formuła rozstrzygnięcia – obejmująca samo umarzenie postępowania – nie jest przewidziana dla orzeczeń sądu odwoławczego. Jak bowiem wynika z art. 437 § 2 k.p.k., umorzenie postępowania przez sąd odwoławczy jest poprzedzone rozstrzygnięciem o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia. Wniosek apelacji obrońcy winien zatem przybrać postać wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i

umorzenie postępowania.

Niezależnie od powyższej nieścisłości w zakresie sformułowania wniosku apelacji, stwierdzić należało, że wbrew stanowisku apelującego obrońcy skazanego R. S. – brak było podstaw do zakwestionowania zawartego w wyroku Sądu I instancji zaskarżonego rozstrzygnięcia co do kary łącznej pozbawienia wolności, w szczególności apelacja nie wykazała zasadnych podstaw do postulowanego przez obrońcę umorzenia postępowania z uwagi na wystąpienie przesłanki negatywnej orzekania kary łącznej, o której mowa w art. 85 § 3 k.k.

4.

OKOLICZNOŚCI

PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1Pkt I 0.1wyroku	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżone orzeczenie w całości		
Zwięzłe o powodach w utrzymania w mocy		
Apelujący obrońca skazanego R. S. nie zdołał skutecznie zakwestionować konkluzji Sądu I instancji co do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności. Wbrew stanowisku apelacji, Sąd I instancji		

zasadnie ustalił, że w stosunku do skazanego zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego, tak formalne, jak i merytoryczne, i to co do kar wskazanych w zaskarżonym orzeczeniu, obejmujących podlegający łączeniu ciąg skazań.

Prawidłowe okazało się także, zawarte w zaskarżonym wyroku, orzeczenie o wysokości kary łącznej pozbawienia wolności. Jak wskazano powyżej, zarzut apelacji negował istnienie warunków formalnych orzeczenia kary łącznej i nie odnosił się do kwestii jej wysokości. Sąd Apelacyjny nie znalazł zaś z urzędu podstaw, które nakazywałyby uznać orzeczoną w zaskarżonym wyroku karę łączną za nieprawidłową co do wysokości,

w tym rażąco nadmiernie surową.		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
o.o.1Pkt II wyroku	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie przepisów art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., co po uwzględnieniu sytuacji majątkowej skazanego, odbywającego karę pozbawienia wolności, skutkowało zwolnieniem go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		
P. M. P. S. G. N.		